

Burası

Kurabiye Gezegeni

Dostum !

Burada İşler Çok Farklı

Yıl : 3 Sayı : 5

KURABIYE GEZEĞENİ

Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi

*Saygılarımla ve Başarılar
Doç. Dr. Mustafa Kemal Kaya*

*M
 Dasin ked
 Oulu ne ked
 Siste parw' bapan
 mntluk dilitu
 m. KOKU
 Ho
 30

"fikir hür, iradece daima hür
irfan hür, bilgelik de daima hür."
- K. A. Karim

Buana gorali
hayatinla
matlulalen
M. Kardasoglu

İZMİR VALİLİĞİ
BERGAMA YUSUF KEMAL ETİN PERİN FEN LİSESİ
2018-2019 EĞİTİM VE ÖĞRETİM YILI MEZUNLARI

ATATÜRK DİYOR Kİ:
 “Sizler, yani yeni Türkiye'nin genç evlatları! Yorulmanız dahi beni takip edeceksiniz... Dinlenmemek üzere yürümeye karar verenler, asla ve asla yorulmazlar. Türk Gençliği gayeye, bızın yüksek idealimize durmadan, yorulmadan yürüyecektir.”

J. S. Atkinson

thyallinin gerek
olmasi dizejile...
A.S.A.azizic

Definitiv meyeleşin bitirgenmiş peride duranlar
başımendinip aşıp olabileceğini bir peşek
sıralı bettigon. M.B.R.A.R.N. Binan dūn

1. Yeni bir ürün geliştirmek için araştırma yapmak
 2. Yeni bir pazar bulmak için araştırma yapmak
 3. Yeni bir dağıtım kanalı bulmak için araştırma yapmak
 4. Yeni bir fiyat politikası belirlemek için araştırma yapmak
 5. Yeni bir reklam kampanyası geliştirmek için araştırma yapmak
 6. Yeni bir müşteri segmenti belirlemek için araştırma yapmak
 7. Yeni bir ürün özellikleri belirlemek için araştırma yapmak
 8. Yeni bir pazarlama stratejisi geliştirmek için araştırma yapmak
 9. Yeni bir ürün tasarımı geliştirmek için araştırma yapmak
 10. Yeni bir pazarlama kanalı bulmak için araştırma yapmak

Softik, Muth, Bonnell

Endemli ve Osmurly bir hayat dilegiyle

M. Samir Tahiri

Atatürk'ün izinden bilimin peşinden koşanlar! Yolunuz açık olsun,
B. Ertiyoğlu

ayın,

ATATÜRK DİYOR KI: "Sizler, yani yeni Türkiye'nin genç evlatları! Yorulsanız dahi beni takip edeceksiniz... Dinlenmek üzere yürümeye karar verenler, asla ve asla yorulmazlar. Türk Gençliği gayeye, bizim yüksek idealimize durmadan, yorulmadan yürüyecektir."

Sayın,

Ich habe euch
spät gefunden, früh verlorene
A.O.
Herzliche haysat boyun
mutluluklar...
MKTHO
Hayat yolunda her şey
gönlünüzce olsun...
Y.GERİM
Gelisim, gelisin.
Size üç dğüdüm; gelisin,
gelisin, gelisin.
Kararlı atamlar kadar
mutlu olun!.. Sehaaz YILMAZ
mutlu olun!

ĚŽITĀ VE ŮŽĎETĀ VTIT 1 DŮNEM M

YUSUF KEMALETTİN PERİN FEN LİSESİ

İZMİR VALİLİĞİ

**ÖĞRETMENLERİNİZ
DİYOR Kİ:**

ÖĞRETMENLERİNİZ
DİYOR Kİ:

Şon geceye bıraktığımız veda yazımızdan merhaba. Veda etmek zor olduğundan bunu son ana bıraktık. Tıpkı bizi 4 yıldır her olayda son ana bıraktıkları gibi. Bu bizi diğer sınıflardan ayırsa da kendi içimizde bir bütün olmamızı sağladı. Okulda sürü halinde dolaşmamız dalga konusu olsa da biz kendi aramızda hep çok eğlendik.

Bizi tanısanız aslında çok seversiniz. Mesela Deniz'in kültürlü oluşu, Ramazan'ın Fenerbahçe sevdası, Anıl'ın tarihi olan ilgisi, Şura'nın karikatürleri, Fatmanur - Fatma Nur ve Nur'un ad karmaşası, Mustafa'nın Kervan'ı, Mert'in alaycı tavırları, Alaattin'in seçici kişiliği, Berkan'ın Iphone'ları, Miray'ın kıvrık saçları, Buse'nin yüksek notları, Melike'nin ani çıkışları, Asel'in sessizliği, Antepli Çağlar'ın Maraş otu, Mehmet'in 1.93 boyu, Umut'un su gibi İngilizcesi, Duygu'nun süsü, Yüstra'nın olayları, Alperen'in Youtube kanalı (ATPtube), Berkay'ın karizması, Kürsat'ın okuldan gidemeyişleri, Ayça'nın gıgıköfteleri, Lülkü'nün sevimliliği, Aleyna'nın bitmeyen voleybol maçları, Yaren'in anaçlığı, Bingöllü Rohat'ın devrimci ruhu, İrem'in fotokopi sanılan ödevleri, Seval'in sonsuz sınıf aşkı... Bunlar hep hatıramızda kalacak. Umarım bizi hatırlarsınız, biz sizi unutmayacağız YKP.

Okulun son 15 şubesi olmanın talihsizliğini ve tarifsiz mutluluğunu yaşadık. Sınıfımızın derslere olan ilgisizliğini, Ömer Agbi yüzünden okuldan kaçamayıklarımızı, Yaşar Hoca'nın anahtarlarının sesini, Yüxel Hoca'nın kolonyasını, Ali Hoca'nın köftelerini, Müdür'ün bitmeyen suallerini, Kara Murat'ın soğuk esprilerini, Hakan Hoca'nın ilgisini hep özleyeceğiz.

Haydi biz kaçır. Hoşça kal Bayatlı tostları, hoşça kal kantin gayrıları, hoşça kal Pansiyon-spor, hoşça kal Hüma, hoşça kal Ilıca, hoşça kal YKP...

Bergama**Yusuf Kemalettin Perin**
Fen Lisesi Bülteni

Yıl: 3 **Sayı: 5**
Eylül **2019**

İMTİYAZ SAHİBİ

Mehmet Sami YALIM
Yusuf Kemalettin Perin
Fen Lisesi Eğitim Yöneticisi

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Hakan AYIRKAN
Edebiyat Öğretmeni

YAYIN KURULU

Utku Ekin SARIGÜL
Yusuf DURMAZ
İrem YILDIZ
Zeynep FIRILDAK
Nezih EKİM
Eflal KIRIK

YAZI İNCELEME KURULU

Ümmü EMİNOĞLU
Ferdi GÜZEL

GRAFİK -TASARIM-BASKI

Yusuf DURMAZ
Utku Ekin SARIGÜL

Bültenimiz MEB 21 40 Sayılı Tebliğler Dergisine İlköğretim ve Ortaöğretim Kurumları Sosyal Etkinlikler Yönetmeliğine göre hazırlanmıştır. Bültenimizde yayımlanan yazılardan yazarları sorumludur.

1. Bülten Kimliği
2. Sunuş
3. Kurabiye'nin Tarihçesi
4. Sen ki Benim
5. Sefer
6. Frida Kahlo
7. Bi' Takım İnançlar
8. Fen Bilimlerinden Haberler
9. Sanatsal Etkinliklerimiz
10. Geçmişten Gelenler
11. Sessiz Çığlığım
12. Etimoloji Notları
13. Etimoloji Notları
14. Oyun Haberleri
15. Arakhs ve Athena
16. Dizi Tavsiyeleri
17. Dizi Tavsiyeleri
18. Emekçi Kadınlar Günü
19. Nerde Bu Mutluluk?
20. Yazarların Garip Takıntıları
21. Yazarların Garip Takıntıları
22. Bekleyiş
23. Kültürel Etkinliklerimiz
24. Seri Katiller
25. Sportif Etkinliklerimiz
26. İzmir ve Genç Yürek
27. İzmir ve Genç Yürek
28. İzmir ve Genç Yürek
29. 12/A Veda
30. 12/B Veda
31. 12/C Veda
32. 12/D Veda

Merhaba sevgili okurlarımız;

Kurabiye Gezeninin beşinci sayısını sizlere ulaştırmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Her şeyi bitirdikten sonra işin en zor kısmının sunuş yazıları olduğunu daha önce de belirtmiştik. Son söz niyetine söylenecek birkaç kelama yer vermek isteriz.

Başlarken amatör bir anlayışla mütevazı bir çalışma olacağını belirtmiştik ve öyle de devam ediyoruz. Çünkü bu ruhta sahiçilik ve içtenlik var. Yazıları yazmak, düzenlemek, tasarım yapmak, baskıya hazırlamak ve yazıcını karşısında her sayıyı tek tek çıkarıp tasnifleyerek sizlere ulaştırmak. Bunların her aşamasında çok güzel bir emek var ve biz bu çabayı ve emeği önemsiyoruz. Çok iddialı değiliz ama yine de bu güzel kurumun sesine ses katıp öğrencilerimizin ürettiklerini sizlere ulaştırabilmenin mutluluğunu yaşıyoruz.

Sadece bu kadim kentin değil ülkemizin en çağdaş kurumlarından biri olan Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesinin bir ferdi olmak bizler için bir ayrıcalıktır. Bu ayrıcalık aynı zamanda omuzlarımıza çokça sorumluluk yüklemektedir. Buradaki aydınlık düşüncüyü memleketin dört bir tarafına taşıyacak öğrencilerimizi mezun ederken onların veda yazılarıyla hüznlenecek, bazen umutlanacak ve bazen de iyi ki bu ailenin bir ferdiyim, diyeceğiz. Sayfalar arasında gezinirken “bir dahaki sayıda ben de buralarda olmalıyım.” düşüncesini uyandırabilirsek amaçlarımıza yavaş yavaş yaklaşıyoruz, demektir.

Bu çalışmayı keyifli hale getiren; başta öğrencilerimize ve katkıda bulunan herkese teşekkür eder, bir sonraki sayımızda yeni kurabiye canavarlarının ürettikleriyle bezenmiş şekilde karşınızda olmak için sabırsızlandığımızı belirtmek isteriz.

Hakan AYIRKAN
Edebiyat Öğretmeni

“İyi kitaplar okumak, geçmiş yüzyılların en iyi insanlarıyla sohbet etmek gibidir.”
René Descartes

4 yıl önce başladığımız bu yolculuğun varış noktasına geldik. Artık veda etmemiz gerekiyor. 12-C sınıfı olarak en baştan buraya kadar gelmemiz için emeklerini hiç esirgemeyen tüm öğretmenlerimize teşekkür ederiz. YKP’nin bir parçası olmaktan hepimiz oldukça mutluyuz. “Tadı damağımızda kaldı.” diyebileceğimiz lise anları yaşadığımız için giderken içimizde bir burukluk yok değil. Teşekkür etmek istesek sayfalarca yazmamız gerekecek ama teşekkür etmeden de bu yazıya nokta koyamayız.

Öncelikle; ilk iki senemizde okulumuzda olup son iki senemizde başka okuldan da olsa rehberliğimize devam eden, bizi liseye adapte eden, biricik öğretmenimiz olan Cengiz Süme’ye teşekkür ederiz. 10.sınıfın sonunda hayatımıza giren ve bize yol göstermeye devam eden, son iki yılımızda yanımızda olup bizi yalnız bırakmayan Yüksel Güleç’e teşekkür ederiz. 9. sınıftan 12. sınıfa kadar bizimle olan, matematiğe bakış açımızı daha anlamlı kılan, üstümüzdeki emeği yadsınamaz olan İbrahim Yavuz’a teşekkür ederiz.

Ve dört yıl boyunca kendi branşlarında hiçbir desteği esirgemeksizin bizlere yardımcı olan, hayat çizgimizi kusursuzca çizmeye çalışırken mürekkebi hep yanımızda tutan, yeri geldiğinde nasıl çizmemiz gerektiğini gösteren, YKP’nin en kıymetlileri olan tüm öğretmenlerimize teşekkür ederiz. İyi ki sizin gibi değerli insanlar ile lise hayatımızı geçirdik.

İşte şimdi veda zamanı; kusurumuz olduysa affola, YKP’ye elveda...

Birer tomurcuk hayatın kollarında
Birer çiğ damlasıydık,
Bahar sabahında
Gül yaprağında... Ahmet TELLi

Uzun soluklu bir roman misali hiç bitmemişçesine tekrardan Yaşamak istediğimiz anlar; anılar yüreklerin buğusu, şahitleri bizleriz. Vakit denen girdap kıvransa da gök kubbenin maviliğine boyansa yıllar. Vakit mi insafsız biz mi giderek vicdansızlık ediyoruz tozu nu yuttuğumuz sıralardan, boş boş bakıp hayaller kurduğumuz duvarlardan.

Limon çiçeklerinin tomurcuklandığı imgeler savruluyor semada. Hüznün kuşattığı göz bebeklerinden papatyaların istila ettiği nemli toprağa bir çiğ tanesi misali dağılıyor gözyaşları. Sımsıcak tebessüm, anne şefkatinin esintisiyle dokunuyor yüreklere. Bu yüreklerden bahara taşıyor ümitlerin her biri.

Yıllar ne çabuk esti. Sonsuzluk kervanı beklemekte şimdi. Veda busesinin yaşanmış güzel günlere konduruluşunu bekliyor usulca, usulca yaklaşıyor vakit. Usulca miadını dolduruyor bu kelimelere şahitlik eden kalem. Usulca elveda...

Dergimizin ismine ilham olan kurabiye'nin geçmişine gelin birlikte göz atalım:

Bir rivayete göre ilk kurabiyeler şans eseri yapılmıştır. Şöyle ki, tarihte ilk kurabiyeler sadece fırın sıcaklığını tespit etmek için üretilmiştir. Peki nasıl oluyor bu? Hemen açıklayalım :

Eskiden fırıncılar çok küçük miktarlardaki pasta hamurlarını fırınların sıcaklığını test etmek için kullanırlarmış. Bu ufak test hamurlarına Flemenkçe' de "küçük pasta" anlamına gelen "koekje" denirmiş .Bu ilginç tesadüf ile bugün bildiğimiz "cookies"(kurabiye) doğmuştur. Daha sonra kurabiye geliştirilerek çikolatalı ve benzeri şekillerde oluşturuldu. M.S. VII. yüzyılda gerçekleştiği tarihi kayıtları geçmiştir. Kurabiye bir dönem boyunca sadece seyahat yiyeceği olarak görülmüştür. İnsanlar seyahate gitmeden önce mutlaka kurabiye alırlarmış ve yanlarında bulundurlarmış.

Çikolata parçacıklı kurabiye'nin mucidi ise "Ruth Wakefield" olarak bilinmektedir. Ev yapımı kurabiye olan çikolatalı kurabiye yaparken çikolatasının bittiğini fark eden Wakefield, bunun yerine Nestle'nin kalıp çikolatasını kullanmaya karar verir. Wakefield bu sayede kaza sonucu ABD'nin en sevilen çikolatalı kurabiyesi "Toll House" u icat etmiş olur.

ZEYNEP FIRILDAK

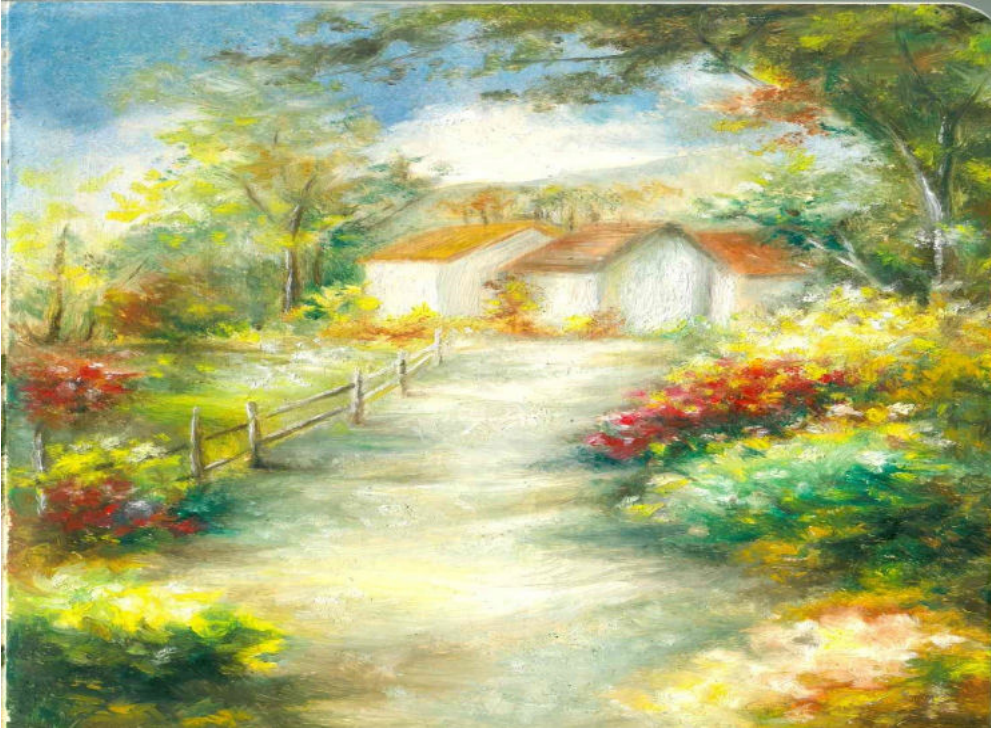

MEZUN KURABIYE CANAVARLARI...YOLUNUZ AÇIK OLSUN...

*Sen ki benim aşk meleğim,
Bakınca daldığım maviliğim,
Bu dünyada kalma hevesim,
Sana feda olsun nefesim.*

*Sen ki benim ceylan gözlüm,
Kulaklarımı alamadığım tatlı sözlüm,
Her gece baktığım gökyüzüm,
Gelmişim , geçmişim , sensin benim özüm.*

*Sen ki benim sevda kışum,
Aşkı ararken kaybolmuşum,
Neyse ki sonunda seni bulmuşum,
Seninle beraber var olmuşum. (...)*

RESİM: EFTELYA ORHAN

Ne demeliyim neyden bahsetmeliyim bilmiyorum. Onca güzel anılar bırakırken geride, zaman su gibi akıp geçti. En çok sınav zamanlarında söylediğimiz söz vardır ya “Şu okul bitse de kurtulsak.” İşte biz bu sözü dedik dedik ve bu 4 yıllık serüvenin sonuna geldik.

Öğretmenler biraz daha puan versin diye yaptığımız yalakalıkların, kalorifer başlarında yapılan dedikoduların, sınav zamanında uyumadığımız gecelerin, yemekhanede bitmek bilmeyen o sıra kuyruklarının, kantinde dinlenen müziklerin, boş derslerde ne yaramazlık yapacağız diye düşünmenin son bulma vakti geldi.

Kara Murat ve Berke’nin atışmalarının, Bahadır’ın boşlarının, Osman’ın yalakalıklarının, Tayfun Tolga ikilisinin arka sıralardaki gülme seslerinin, Ahmet Hakan’ın sınıfta sağlam insan bırakmamasının, İzel’in sessizliğini bozmamasının, Ahmethan-Berkay tartışmalarının, Mustafa’ya Mırık diye seslenilmesinin, Elif-Mert ikilisinin dedikodularının, Selin’in defterinden çekilen fotoğrafların, Bilal’in sorduğu soruların, Zehra Çakmak’ın çektiği selfielerin, Ali Bilal’in maç muhabbetlerinin, Hanife’nin Hüma maceralarının, Doğukan’ın dağıttığı gofretlerin, Hüseyin’in karşı çıkışlarının, Berna’nın bitmeyen kitaplarının, Gizem’in kilo değişikliklerinin bana sorulan yemekhanede ne yemek var sorusunun son bulma vakti geldi.

Geçen sene okulun bankından mezuniyeti izlerken zamanın bu kadar hızlı akacağı aklıma gelmemişti. Ve şimdi acısıyla tatlısıyla, kavgasıyla gürültüsüyle geçtiğimiz bu yoldan geçme sırası artık sizde.

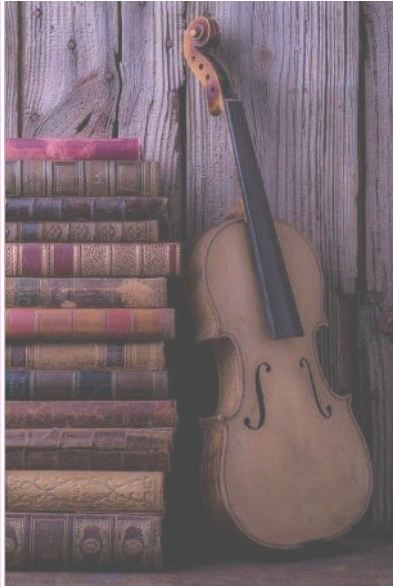
HOŞÇA KAL YKPFL...

Sanki önceden biliyorlarmış gibi... Annem gülümsemişti ama bu gülüşte bir farklılık olduğunu şimdi fark ediyorum hafızam. Sanki bir endişe, geleceği önceden bir öngörü vardı bu gülüşte. Babam da bana sıkıca sarılmasında bir farklılık vardı sanki o son sarılışımız gibiymiş gibi, ama evet bu sarılışın onunla son sarılışımız olduğunu da fark ediyorum şimdi İzmir. Söyle babama İzmir lütfen onun kollarında ki güven veren hissi ne kadar özlediğimi.

Ben ne zaman bu kadar büyümüş hissettim kendimi bilmiyorum fakat elimdeki kalemim ve yazdıklarımı beni ben eden ve burada olmama sebebiyet veren. Bunu biliyorum işte. Hiçbir zaman yazdıklarımın pişman olmadım ama ilk pişmanlığımı annemin çığlıklarını babamın mavilerine inen koyu denizleri gördükten sonra hissettim. Güzel annem yırtılarak ağlıyordu, o güzel kara gözlerinden sel gibi akıyordu gözyaşları. Babam ise annemi saçlarından öpmeye çalışarak sakinleştirmeye çalışıyordu ama o da en az onun kadar sarsılıyordu. Annemin yapmayın hıçkırıklarını duyarlarken yaşımı büyüttüler benim, büyütüp de attılar beni bu kara kutunun içine, bir ekim ayında bir Ekim kızını attılar içine. Benim ise büyümek isteyip istemediğimi hiç sormadılar. Tamam, haklılar çocukların hep büyümek istediğini bilir büyükler ama bana sorsalardı eğer büyümek istemediğimi söylerdim onlara. Ne kadar komik bir çocuğum değil mi, "büyümek" istemeyen bir çocuk...

Gözlerinden yaş akarak gülen bir çocuğum da ben, 17 yaşında bir kız olarak yoruluyorum ve özlüyorum çok şimdi. Elime bir şey alıp ona yazmakta yetmiyor artık bana. Kemanımı çok özledim mesela İzmir. Bana onu getirirsin olur mu? Kemanımı kapıp sana en hırçın olduğun zamanlarda gelir tıpkı Maxmilliam Wegner gibi -sevdiğim birine olmasa da- sana "Serenad"ı çalardım sakinleşmen için. Sen sakin olduğunda da ben hırçınlaşıp, bütün öfkemi derdimi, içimdeki isyanı kemanımla sana anlatırdım. Şimdi ise uykum geliyor güzel İzmir. Dolunay ışığı

affet beni yazamayacağım artık, kalemim tükeniyor. Bu küçük yüreğim çok erken fark etti bazı şeyleri ve bile isteye ateşe attı kendini, tıpkı kendinden öncekiler gibi...Ama sonra burada buldu kendisini. Canım ailem, İzmir...Sizleri seviyorum, ama...

*Affedin ben hep uyumak istiyorum,
Affedin beni annem ve babam,
Affet beni güzel İzmirim,
Affet beni güzel kemanım,
Affedin beni fikri hür olan,
Her daim öyle yaşayan,
Affedin...
Affedin ben hep uyumak istiyorum artık.
Hayallerimi başka diyarlarda yaşamak,
Genç yüreğimi dinlendirmek istiyorum.*

GÜLCE GÜLEÇ

Hüznünü kıyıya vurduğun bir gece, düşün kim karşılayacak onları sahilde? Kim parçaları birleştirecek sabırla ve kim bir sen daha çıkaracak kıyıya vurduklarınla? Vakit gelmiştir artık. Yelkenler açılmıştır yabancı rüzgara. Varacağın yer ne kadar senin olsa da bulamayacaksın orada ne bir eş : dost ne bir akraba.

Oysa beklemek yakışırdı kalana, ağlamak yakışırdı ve bir limanda tek bir gemiyi beklemek yakışırdı. Tek bir hasreti doyurmalıydı zaman. O kadar sevilmeliydi ki giden, mesafeler utanmalıydı acizliğinden.

Güneş üşümeliydi, yağmur ıslanmalıydı gözyaşlarında. Ve ben geleceğim gün kederi yasaklayacaktım sana, asıl kahrı sen yaşatmış olsan da bana.

Ve nihayet rotamı çevirdim sana. Sürükledim peşimden tüm hayallerimi. Fakat sahiplenilen olmadı, uzun bir seferin ardından bitap düşmüş bu ruhu. Şimdi elimde kalan fotoğraflara gömülmüş avuntu ve birkaç satır geçmişin acı uğultusu. Yani sıyrılıp tüm acılarımdan, bir kalem ne kadar mecbursa kağıda, çerçeveler ne kadar sarılıyorsa fotoğraflara ve bir mahkum ne kadar mecbur- sa mahpusa, anladım ki ben de o kadar mecburum sana!

NEZİH EKİM

Birçok kişi Frida Kahlo'yu bilir aslında. Resmine baktığımızda özgür ve farklı bir insan olduğunu düşünürüz. Kafasındaki çiçekleriyle, resme olan aşkıyla ve onca acıya rağmen hayata sınıksız tutunmasıyla biliriz. Şimdi Frida Kahlo'yu biraz daha tanıyalım:

Magdalena Carmen Frida Kahlo Calderon, 6 Temmuz 1907'de Meksika'da dünyaya gelmiş ama o asıl doğum gününü Meksika devriminin gerçekleştiği gün kabul etmiştir.

Frida Kahlo, 6 yaşına geldiğinde bir çocuk felci geçirmiştir ve geçirdiği felçten sonra bir bacağı sakat kalmıştır. Bu yüzden ona birçok kişi "Tahta Bacak Frida" lakabını takmıştır.

Frida, adeta bir erkek çocuğu gibi büyümüştü. Erkek çocuğu gibi giyiniyor, erkek çocuğu gibi davranıyordu. Bunun sebebi de babasının aslında bir erkek çocuk istiyor olmasıydı. Babasını çok seven Frida, babasının içten içe erkek bir evladı olmadığı için üzüldüğünü biliyordu ve onu bu şekilde mutlu etmeye çalışıyordu. Yıllarca hastalığının bıraktığı izlerle yaşayan Frida, tıp okumaya karar vermiştir. Çünkü o, diğer insanların hayatını kurtarmak istiyordu. Bunun için Meksika'daki bir tıp fakültesine seçilen ilk kız öğrencilerden biri oldu. O günlerde hayatını değiştirecek olan kazadan habersizdi tabii. Frida 18 yaşındayken bindiği bir otobüsün tramvayla çarpışması sonucunda ağır bir kaza geçirmiştir. Birçok kişinin hayatını kaybettiği bu kazada Frida, çok ağır yaralanmıştır. Kalın bir çubuk karnından girip kalçasından ve bel omurlarından çıkmış, ayrıca vücudunun birçok yerinde de kırıklar ve çatlaklar oluşmuştur. Tam 32 kez ameliyat geçirmiştir. Hastaneden taburcu olduktan sonra evinde ilk oto portrelerini çizmeye başlamıştır. Artık resim yapmaya başlayan Frida, ressam olan Diego Rivera'yla tanışmak istiyordu. Bir gün onu ziyarete gittiğinde ona âşık olmuştu. İşte tam da o gün hayatının aşkıyla tanışmıştı. Aradan çok uzun zaman geçmeden 21 Ağustos 1929 tarihinde evlenmişlerdi. Frida, ilk hamileliğinde bazı sağlık sebepleri yüzünden bebeğini aldırarak zorunda kalmıştır. Daha sonraki iki hamileliğinde de düşük yapan Frida, son derece üzülmüş kendini resme adamıştır. Zaten çalkantılı geçen evlilikleri bu düşük haberlerinden sonra daha da kötüleşmiştir.

Aradan çok da zaman geçmeden çift, ayrılmaya karar vermiştir. Ayrılma kararından sonra da Frida Kahlo kendi evine çıkmıştır. Ama üzerinden çok zaman geçmeden ikisi de birbirlerini hala sevdiklerini fark edip sadece bir sene sonra tekrar barışıp evlenmişlerdir.

Sık sık sağlık sorunu yaşayan Frida, kendini sadece resimle mutlu hissediyordu. Yaşamı boyunca onlarca oto portreler yapmış olan Frida, aynı zamanda bir sanat okulunda öğretmenlik yapıyordu. Hastalığının ilerlemesine rağmen öğrencilerini evine davet edip onlara ders vermeye devam ediyordu.

1950'de omurgasındaki sorunlar nedeniyle hastaneye kaldırılmıştır. Tam 9 ay hastanede yattıktan sonra Frida'nın sakat olan bacağı kesilmiştir. Frida Kahlo, 13 Temmuz 1954'te akciğer embolisi teşhisi sonrasında hayatını kaybetmiştir. Hayatını kaybettiğinde arkasında bıraktığı son tablo "Yaşasın Yaşam" isimli tablosudur.

RÜMEYSA PAKSOY

Belki böyle olacağını bilseler beni asla bu kadar kitaplarla iç içe büyütmezlerdi. Sabahattin Alilerle, Nazım Hikmetlerle, Yaşar Kemallerle, Zülfü Livanelilerle, Aziz Nesinlerle, Refik Halit Karaylarla, Uğur Mumcularla...Nerden bilebilirlerdi ki kızlarının bu işe karışacağını ve sonunun bu olacağını... Asla onları yargılamıyorum, onlara minnet doluyum hatta beni böyle yetiştirdikleri ve zihnimi ufkumu açtıkları için. Ama buraya gelirken bile ben, annem evde kitap koymuş bavuluma çünkü bilir ki kızı bir şey okumadan hiçbir şey yiyip içemez ve hatta nefes dahi alamaz. Sayfaları açtığımda yaş olduklarını fark etmem zaman almamıştı, gözyaşlarına kıyamadığım annem gözyaşlarıyla ıslatmış onları. Sevdığım kitaplara sarılarak ağlamıştı emimim, O güzel gür siyah saçlarıyla oynayıp durmuştur endişeyle benim yüzümden, babamın ise mavi gözleri gözyaşlarını tutmaktan kıpkırmızı, elleri ise telaştan ve çaresizlikten bembeyaz olmuştur eminim, benim için bavul hazırlarlarken. Her şey okul yazı yarışmalarıyla başlamıştı aslında.

Anneme bazen içimden geçen cümleleri şairane bir eda içerisinde söylerdim, o an yüreğimden nasıl kopup geldiyse...Annem bu cümlelerimden çok etkilenirdi ki bakışlarında bir şaşkınlık ve sorgulama sezerdim. Ve bana bir gün 'geleceğe fısılda ülken için' konulu bir yazı yarışması ile gelmişti. Babam katılmamı çok istemişti -tabi annem de. Ve ben de katılmayı kalmayı kabul etmişim. İkisi de kabul ettiğimi duyunca sevinçle ve umutla bakmışlardı bana. Ve de yazım da birinci olmuştu yarışmada, ikisi de gururla parlayan gözlerle bakmışlardı bana, öpüp sarılmışlardı bol bol. Ödül olarak bana üzerinde -Ekim- adımı yazılı bir kalem ve kara kapaklı bir defter hediye etmişlerdi.

Ah güzel annem sakın suçlamıyorsundur kendini umarım. Söyle ona İzmir, affetsin beni ve kendini hiç suçlamasın, ne olur. Yoksa yüreğimin acısı daha da katlanır benim. Canım babam...Kendini bile feda etmeye çalıştı sırf burada olmaya diye ne çok çırpındı durdu. Ona da söyle İzmir hakkını helal etsin. Ama ikisi de hiçbir zaman kızmadılar bana niye yazdım öyle yazılar diye. Niye eleştirdim sorguladım hep diye...Arkamda durdular hep, ama annemle babamı tartışırken ilk defa görüşüm benimle ilgili bir konuyu konuşurlarken idi. Annem endişeyle "daha çok küçük Deniz..."diyordu. Babam ise onu sakinleştirmeye sadece gazete yazıları olduğunu hevesimin geçeceğini söylüyordu. İlk defa kırılmışım babama orada. Benim düşüncelerim asla bir heves değildi çünkü. Sırf bunun için babamla birkaç hafta küs kaldık fakat yüreklerimiz küs kalmaya el vermedi daha fazla ve barıştık. Canım babam şu an seni anlayabiliyorum gerçekten. O günleri geri alabilseydim asla küs kalmazdım senle, o günlerimizi öyle heba etmezdim.

Liseye başladığımda düşüncelerim sivrilmeye başlamıştı. Kara kapaklı defterime adım yazılı kalemimle kaleme almışım ilk düşüncelerimi. O defter dolup taştıktan sonra sığamaz olmuştum kendi içime de. Ve bir ismimi gizleyerek bir gazetede haykırmaya başlamışım fikirlerimi. Gazetede yazmamı sağlayan ise bir arkadaşımın abisiydi. Ve şu an o da sanırım soğuk kara bir "kutuya" kapatıldı. Başta bu durumdan annelerin haberi yoktu ama onlar da gazetede yazdığım yazılardan söz etmeye etkilenmeye başlayınca evde, dayanmamışım onlardan bir şey gizlemeye. Onlara o yazarın ben olduğumu açıkladığımda hiç aşırı bir tepki vermemişlerdi.

Yoruluyorum sevgili İzmir. Sana bu satırları daha nereye kadar yazmaya devam edeceğim hiç bilmiyorum. Belki kalemin tükendiğinde belki ben tükendiğimde... Güzel hayaller kurmaktan yoruluyorum. O hayalleri kurup yaşayamayacak olmaktan, içimdekileri sadece kaleme alabilmekten ve onları günbegün söyleyemekten yoruluyorum her geçen saniye.

Taşını toprağını o iyot kokan sokaklarını, gevrek kokulu havanı, seni özlemekten yoruluyorum, özgürlüğünü bir nevi yani... Senden uzak, ufak kirli bir battaniyenin altında büzülerek, geceleri dolunayın puslu ışığı altında ağlayamamaktan ve elimdeki bir kâğıt ve kaleme muhtaç olan ruhumu taşımaktan yoruluyorum artık...

Yoruluyorum, yoruluyorum, yoruluyorum... Ne kadar çok kullanabilir bir genç kız kendisini anlatmaya çalışırken bu kelimeyi? Bu kadar çokmuş demek... Bu yorgunluk bazen keşke fiziksel olsa diyorum çünkü fiziksel yorgunluk bir süre sonra katlanılabilir hale gelebiliyor fakat zihnen hissedilen olanı birikiyor, birikiyor birikiyor... Çığ olup çıkıyor yüreğimde sonra acısı. Yatıyorum kalkıyorum, elimdeki kitapların aynı satırlarını okuyup duruyorum dolunay ile. O kitapların dünyasında buluyorum kendimi ve oradan hiç çıkmak istemiyorum. Hele de mutlulukla sonlanan bir kitap okuyorsam... Gülümsüyorlar bana çünkü. Fakat ben en son ne zaman güldüğümü unutmuş gibiyim. Daha çoğu şeyi ve kimseyi sevmeden geldim ben buraya. O yüzden gülmek deyince aklıma fazla bir şey gelmiyor. Bir annemin benim kumral uzun saçlarımı severek tararken ki gülüşü bir de babamın her düştüğümde nerde ve ne durumda olursam olayım elimden tutup kaldırdığı zamanlardaki gülüşü gözlerimin önünden gitmez.

Kitapların arasında büyüdüm ben. Evimizin her bir köşesinde kitap bulurdum. Öyle ki bazen canım sıkıldığında ve anneme kırıldığında dolaplara saklanır, giysi dolabında bile kitap bulur, o kitabı dolabın kapağından sızan ışıkla okumaya çalışırdım annem beni bulana kadar. Sonra elimden kitabı ve beni de kucağına alır birlikte incelerdik kitabı. Küçükken çok oyuncaklarla oynadığımı hatırlamam ben. Oyunlar içinden oyun yaratıp benimle oynayan bir babam vardı çünkü. Babamla güreşir biraz birbirimizi gıdıklar bolca kahkaha atardık, yine dinlenmek içinse onun bana kitap okuyuşunu dinlerdim ninni gibi. Evimizde hep güzel müzikler çalardı bizim. Annemle babam bazen dans ederlerdi "Evgeny Grinko"nun valse müziğinde mesela. Ben de onları izlerdim büyük bir huzurla, çünkü müziğin sesinde kaybolur giderdim.

Birbirlerine olan sevgilerini bakışlarındaki yoğunluktan ve dans uyumlarından anlardım. İnsanın yüreğini ısıtmaya yetecek kadar sıcacık bakarlardı birbirlerine. Babam adı gibi 'deniz'in serinliğini huzurunu hissettirirdi mavi gözlerinin en derinlerinde, annem ise iri kara gözlerindeki sıcaklığı adı gibi 'özgür'ce yayardı babama. Sonra babam beni kucağına alır üçümüz dans ederdik yavaş yavaş... İki de bana İzmir denizinin insana sunduğu özgürlüğün kurtuluşu gibi geliyor şimdi. Canım İzmir seni ve o günleri o kadar özliyorum ki şimdi...

Hiç şüphesiz, hepimizin -hayatın anlamını bulabilmek için- inandığımız bazı şeyler var. Ama bunların yanında bize hayatta yol gösterecek kadar keskin hatlara sahip olmayan fakat yine de kimilerinin hayatlarını şekillendiren, kimilerinin ise saçmalık olarak gördüğü inançlar da mevcut: Batıl inançlar. Dilerseniz bu konuda dünyadan bazı örnekleri birlikte inceleyelim.

Bizim inancımızdaki aniden adı anılan birinin bizi konuşuyor olması Yunanistan'da daha yüzeysel, hapsiye insanın hakkında konuşulduğuna inanılıyor. Yine bizdeki gece turnak kesince ömrün kılacağı inancına yakın bir örnek de Çin'den; Çinliler yemekten çıkan ve diğerlerine göre daha uzun bir şehriye ısırdıklarında ömürlerinin kılacağına inanıyorlar. Bize pek de yabancı olmayan bir örnek de Danimarka'dan geliyor; tabak kırmanın, hatta Noel'de kırık tabak ile hediyeleşmenin uğur getireceğine inanılıyor. Tıpkı milletimizdeki nar kırınca bereket ve iyi şans geleceğine inanılması gibi. Buradan sonraki örnekler ise bize tamamen yabancı hatta mantıksız gelebilecek cinsten. En iyisi kendiniz okuyup karar verin. Ruandalı kadınlar keçi eti yerlerse sakallarının çıkacağına inanıyorlar, bu yüzden keçi etinden neredeyse kaçıyorlar! ABD'de günümüzde anlamını yitirmekte de olsa çatılardaki pencerelerin cadılardan koruyucu bir özelliği olduğuna, Japonya'da ise fırtınalı havalarda göbeğini açan çocukların fırtına tanrısı Rajin'e yem olacağına inanılıyor. Sayı takıntısı olanlar bu size geliyor; Rusya'da çift sayıdaki çiçekler sadece cenazelere gittiği için birisine alınan çiçeklerin hep tek sayıda olması gerekiyor. Biraz daha eğlenceli bir örnek ise Çek Cumhuriyeti'nde yapılan bira banyolarının sinir sistemi üzerinde rahatlatıcı etkisi olduğuna inanılması olabilir.

O kadar anlattık evet ama belki de en güzeli şimdi okuyacağınız bilgiye verilen önemi temsil edeni olacak. Hindistan'da bilgiye ve öğrenmeye o kadar önem veriliyor ki bir kitap ya da dergi sayfası üzerine basan kişinin bilgi, müzik ve sanat tanrıçası Saraswati'ye hakaret etmiş olacağına inanılıyor. Belki hepimiz bilgiyi ve öğrenmeyi bu denli önemsersek; belleğimizde bambaşka tohumlar filizlenebilir, farklı görüş ve yaşamları daha iyi anlayabiliriz.

EFLAL KIRIK

Fizik: İlk radyasyonsuz tomografi cihazı geliştirilmiş bulunmaktadır. Prof. Dr. Yunus Söylet, Doç. Dr. Elif İnce, Prof. Dr. Cenk Büyüknal, Prof. Dr. Mehmet Eliçevik; Prof. Dr. Haluk Emir'den oluşan ekip cihazın ticari kullanımının başlaması için girişimlere başladığını belirtti. İstinye Üniversitesinde öğretim üyesi olan nükleer fizik uzmanı Elif İnce, alt üriner sistemin bebek, hamile ve çocuklarda radyasyona maruz kalmadan görüntülenebileceğini belirtti. (y.n: En büyük faydası bu olsa gerek.) Aynı zamanda bu cihaz tomografi ve

PET için harcanan paradan %80 tasarruf edilebileceğini söylüyor. Bunu bilimle ilgilenen Türklerin yapıyor oluşunun gururu bir yana son zamanlardaki en önemli buluşlardan görüyoruz şahsen. Özellikle de hamile kadınların ve çocukların bu radyasyondan etkilenmeyecek oluşu en çarpıcı nokta.

ELEMENT		ELEMENT		ELEMENT	
Adı	Semboli	Adı	Semboli	Adı	Semboli
Lityum	Li	Alümin	Al	Flor	F
Sodyum	Na	Çinko	Zn	Klor	Cl
Potasyum	K	Karbon	C	Brom	Br
Magnezyum	Mg	Oksijen	O	Yod	I
Kalsiyum	Ca	Hydrojen	H	Helium	He
Alüminyum	Al	Azot	N	Neon	Ne
Demir	Fe	Kükürt	S	Argon	Ar
Bakır	Cu	Fosfor	P	Krom	Cr
Kalçum	Si	Nikel	Ni	Gümüş	Ag
Kalor	Sn	Çin	Cn	Kurşun	Pb
Bor	B	Platin	Pt	Kurşun	Pb
Radyum	Ra	Radyum	Ra	Uranium	U
Torun	Th	Uranium	U	Beryum	Be

Kimya: Uluslararası Uygulamalı Kimya Birliği (IUPAC) 113,115,117 ve 118. elementler için resmi adlandırma yaptı. Marie Curie'nin Radyum'u bulmasıyla başlayan 7. periyot son olarak bu elementlerin eklenmesiyle tamamlandı. (y.n: Biraz daha uzarsa tekerleme gibi okuyun.) Ununtrium (Uut), Ununpentium (Uup), Ununseptium (Uus), Ununoctium (Uuc) olarak geçici bir şekilde isimlendirilen elementlerin (y.n: Korkmayın daha fazla "Uu" yok.) yeni adlandırılması nihonium (Nh), moscovium (Mc), tennessine

(Ts), oganesson (Og) şeklinde oldu. Elementlerin isimleri ise Japoncada "güneşin doğduğu yer" anlamına gelen "nihon"dan, moscovium Rusya'daki Moskova'dan, tennessine ise ABD'deki Tennessee kentinden adını aldı. Oganesson'a gelecek olursak Rusya'daki Nükleer Araştırma Enstitüsü ile ABD'deki Lawrence Livermore Ulusal Laboratuvarı'ndan araştırmacılar bu isimle ortak paydada buluşarak süper ağır elementlere ve nükleer fizik alanında başarılı çalışmalar gösteren Yuri Oganesson'un adını vermeyi uygun buldular. Eğer uslu ve çalışkan bir çocuk olursan bırak elementlere adını vermeyi, şirinleri bile görebilirsin. Bu isimlendirme daha güzel gibi. Genelde yer ve kişi isimlerinden alınmış.

Biyoloji: Dünyada yapılmış ilk kafa naklini bir ceset üzerinde gerçekleştiren İtalyan cerrah Sergio Canavero, bunu yakın zamanda canlı bir insan üzerinde gerçekleştireceğini belirtti. Etik kaygıların diz boyu olmasına karşın Canavero ameliyatın %90 başarılı olacağını savunuyor. Case Western Reserve Üniversitesinde görev yapan sinir bilimleri profesörü Jerry Silver da düşüncelerini "Her kas, kemik ve her şey kesilecek. Hastanın bütün bu kesikler sonrası başında nasıl bir acı hissederek uyanacağını hayal edebiliyor musunuz?" şeklinde dile getiriyor. Nakil alınacak

kafanın soğutulmuş beyin hücrelerinin ölmesi engellenecek, alıcı ve vericilerin boyunları kısmi olarak kesilecek. Ölü kişinin omuriliği alınıp gönüllünün vücuduna yerleştirilerek polietilen gikol sayesinde tam oturması sağlanacak. Sinir ve damarların vücuda bağlanmasıyla sonlanacak olan ameliyattan sonra hasta 3-4 hafta yapay komada tutulacak. Bu çok tartışmaya neden oldu ve olmaya devam edecek bence. Adımlar çok mantıklı ama bence asıl sorun gündelik yaşama etkisi. Kafatasının önünde "O ödev bugüne miydi!" derken elimizi vuruyoruz ya, tam orası. Frontal lob denen bölüm. Bir de biraz daha aşağı inerseniz ufak bir bölümü de prefrontal korteks. Kişilik gibi etkenler orada hayat buluyor. Bu daha çok kafayı yaşatmak gibi geliyor.

İREM YILDIZ

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı Törenleri

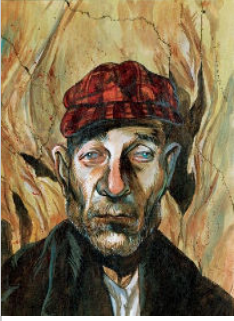
Kız Voleybol Takımımız

SERİ KATİLLER

Ted Bundy: 1974 - 1978 yılları arasında, ABD'nin çeşitli yerlerinde çok sayıda genç kadını öldürmüştür. Kurbanlarının kesin sayısı bilinmeyen Bundy, on yılı aşkın inkâr süreci sonunda, otuzdan fazla cinayet işlediğini itiraf etmiştir. İşlediği vahşi cinayetlere rağmen eğitilmiş, yakışıklı ve kibar bir genç adam olarak tanınlanır. Kurbanlarını genelde sopayla döverek, bazen de boğarak öldürmüştür. Kurbanlarının kestiği kafalarını kupa olarak dairelerinde tutmuştur.

Ed Gein: Ed Gein, annesinin ölümünden sonra anatomi bilimiyle ilgilenmeye başlar. Bu ilgisinin tek nedeni ölen annesini diriltmektir. Bir süre sonra mezarlıktan cesetler çalmaya ve öğrendiklerini üzerlerinde denemeye koyulur. En sonunda sonra annesini diriltemeyeceğini anlar ve annesi yaşında bir kadının cesedinin derisini yüzer. Bu deriyi annesinin eski kıyafetleriyle birlikte giyer. Yakalandığında evinde birçok kadavra, dudaklardan yapılmış kolyeler, el derilerinden yapılmış eldivenler ve daha bir çok garip nesne bulur.

H.H. Holmes :Kayıtlara geçmiş ilk Amerikalı seri katil olarak bilinen Dr.Holmes 1861 doğumludur.Chicago Dünya Fuarı zamanlarında Chicago'da zihninde kurduğu cinayetleri işlemek için özel tasarladığı bir otel açtı. Dördü kesinleşen itiraf ettiği 27 cinayet olmasına rağmen, öldürdüğü insan sayısı 200 civarındadır. Bilinmeyen sayıda pek çok kurbanını "Dünya Fuarı" otelinden birkaç kilometre uzaklıkta bulunan 1893 Chicago Dünya Fuarı'ndan almıştır.

Elizabeth Bathory : Bathory, kendinden "Kanlı Kontes" olarak bahsettirmiştir. Kocasını öldükten sonra büyücülükle uğraşmaya başlamıştır.40 yaşına geldiğinde, yaşlanıp güzelliğini kaybedeceği telaşına düşen "Kanlı Kontes", bir gün hizmetkârı olan genç bir kızın bütün kanını bir küvete doldurtup "kan banyosu" yapmıştır. Sonrasında iyice yoldan çıkan Kontes, 612 kızı kaçırtıp, bu kızlara tepesinden asılı bir kafeste, işkence çekirmiştir; kafesten akan kanlarla ise duş almıştır.

MISRA ŞAHİN

SANATSAL ETKİNLİKLERİMİZ

Öğrencilerimizin Tiyatro Oyunu Gösterisi

Öğrencilerimizin Şiir Dinletisi Sunumu

Öğrencilerimizin Resim Sergisi

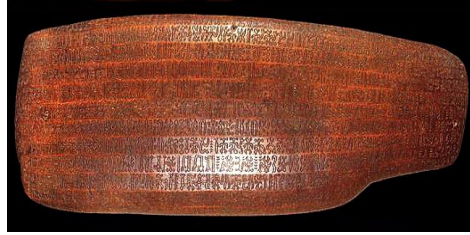
GEÇMİŞTEN GELENLER

İLK DUŞ İZMİR'DE

Bergama antik kentinde tarihin ilk duş sistemi bulundu. Dünya üzerinde duş sisteminin ilk kez Yunan İmparatorluğu'nun kullandığı ortaya çıktı.

AHŞAP TAHTADAKİ YAZILAR

Paskalya Adası'nda bulunan bu tablet, üzerinde pek çok bilgiyi barındırıyor. Fakat ne yazık ki bu dili okuyabilen son kişi 1900'lerde öldü.

ÇİĞLİK ATAN MUMYALAR

Mısırlılar, insanlar öldükten sonra çenelerini bağlamadıkları için mumyaların iskeletinde çığlık atıyormuş gibi bir ifade yer alır.

RAPA NUI

Şili'nin Güney Pasifik kıyısında insana ait tek bir kalıntı bulunmamasına rağmen insan yapımı bu yapılar vardır.

SACSAYHUAMAN

Peru, Cusco'daki Inca İmparatorluğu'nun bir parçasıydı. Bu duvarın tuhaf yanı yapım aşaması. Duvarın taşlarının arası o kadar sıkı ki saç teli bile giremez.

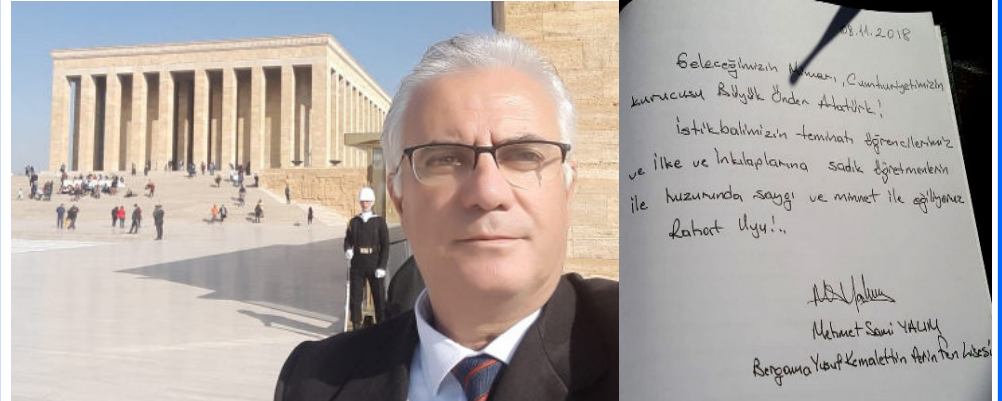
ZEYNEP FIRILDAK

KÜLTÜREL ETKİNLİKLERİMİZ

Öğrencilerimizin İzmir Kitap fuarı Gezisi

Öğrencilerimizin Anıtkabir-Ankara Gezisi

Gözleri hep kapıda olan insanlar tanıdım. Belli var bekledikleri, hiç gelmeyecek birileri. Umutlarını kaybetmeden bekliyorlar. Bilmezdim günün birinde onları yürekten anlayacağımı. Şehirler gibidir insanlar. Hep bekledikleri vardır. Sadece bazı şehirler beklenenin gelmeyeceği kadar uzaktır, beklenin bilmediği kadar ıssız.

Haklısın yine söylemedim doğrudan, dolaşmayı seviyorum kelimelerle fakat

ben böyleyim işte. Sen ara bul kelimelerin arasındaki anlamı ki anlamı kalsın beni anlamamanın. Farkındayım artık birini anlamak için uğraşmıyorum kimse, kimse birine o değeri vermiyor artık. Hayır, sözüm yok sana. Ben yine uzattım lafı, ne diyordum. Şehirler gibidir insanlar. Kimisinin kıyısı vardır denize, kimisinin soğuk rüzgarları ama hepsinin bir beklediği vardır. Bazı şehirler gelmeyecek olanı bekler. Ben bu şehirlerden biri miyim? Hep bilirsin neyi soracağını, belki diyeyim. Hayır, seni atlatmak gibi bir niyetim yok, sen bilmiyorsun sabretmeyi. Şehirlerin de hikayesi var insanlar gibi, yavaşça okumalısın anlamak için, bitirmek için değil. Peki, peki küsme hemen. Bak sana ne diyeceğim. Hani o gelmeyecek olanı bekleyen şehirler var ya, işte o şehirler hep bir umut taşır yüreğinde. Beklemekten vazgeçmezler asla. Hayır, o umut onları öldürmez yaşatır aksine.

Bekleyecek hiçbir şeyi olmamaktan daha iyi gelir, gelmeyecek olanı beklemek. Soruna gelince ben gelip gelmeyeceğini bilmediğim, hiç tanımadığım birini, bir şeyi bekliyorum, gelsin istiyorum. Kim bilir belki de beklemeyi seviyorum.

Buse TOPRAK

Dudaklarımı kanatan sözler var içimde
Tutsak kalmışlar sanki yüreğimde
Çıgıllıklarım var kimseye ulaşmayan
Duymuyor musun?

Görünmez mi oldum ne
Kimse mi bakmıyor gözlerime
Sizden yardım isteyen ellerim
O da mı yok?

Çöktüm dizlerimin üstüne
Son bir kez haykırdım sana
Öylece bakıp yanımdan mı gidiyorsun sadece
Göz görmez
Kulak duymaz
Kalp de mi hissetmiyor artık yoksa?

Duymadım, görmedim, bilmiyorumu oynadın
Rahat uyuyor musun şimdi yatağında?
Yanımdan geçip gittiğin insanlar
Geliyor mu aklına?

Kaçıyor mu uykuların senin de?
Vaktin varken hala
Geriye dön yaptıklarına
Pişmanlıklarına, unuttuklarına
Gör, duy, hisset, hatırla...

ECE ASLAN

Sevgili okurlar, günlük yaşamımızda kullandığımız birçok sözcüğün veya kavramın oluşumu ve kökeni hakkında sizlere iki sayfalık bir yazı hazırladım. Birlikte bir göz atmaya ne dersiniz?

HERCAİ: Hep kullandığımız anlamındaki “her” ile yer anlamına gelen “cai” nin birleşmesiyle oluşmuş bu kelime, adını taşıyan çiçek her yerde yetiştiğinden olacak ki ona verilmiş.

Hayırsız sevgiliye hercai denir. “Her yerde olan” anlamının elbette etkisi vardır ama hercai ile kardelenin hikayesinin de payı vardır elbet, değil mi?

Kardelenle hercai baharın açan sevgiliymişler. Birbirlerini o kadar severmişler ki sonunda bu sevgiden doğan kıskançlık kardelenin hercaiye “Gel bir dahaki bahar açmalıyım; kışın açalım da etrafta başka çiçekler olmasın...” deyişyle patlak vermiş. Hercai peki demiş ve o baharı geçirmişler.

Kardelen karın yağmasını bekleyedursun hercai dayanamamış, yazın açivermiş. Sözünde duran kardelen ise karın yağmasını beklemiş, kışın açmış O gün bu gündür kardelen aşkına sadık olanı, hercai ise hayırsız sevgiliyi simgeleriştir.

LAHMACUN: “lahim maal acim” . Arapça “et birlikte hamur” anlamına gelen kelimelerin birleşmesiyle oluşan bu kelime dilimize söylene söylene lahmacun olarak geçmiş orijinal dilinde telaffuzu “lahm biajin” şeklinde.

“Bak Hikmet: Lahmacun kelimesi nereden geliyor biliyor musun? “Şimdi ne zaman lahmacun görsem Mustafa Bey’i hatırlarım. Bu söz Arapça’dır Hikmet, demişti. Aslı ‘lahim maal acim’dir. Lahim et demek, maal da birlikte, acimin anlamı hamur. Ette birlikte hamur oluyor bizim lahmacun. Kelimelerin başına neler geliyor...”

TRİLEÇE: “tres leches”. İspanyolca “üç süt(ler)” anlamına gelen kelimelerin birleşmesiyle oluşmuş trileçe; Meksika, Guatamala ve Nikaragua’da 1950 yıllarının ortasından beri yapılan bir tatlıdır. Yaygın inanışın ak-

sine manda, keçi ve inek sütünden değil de herhangi bir sütün üç farklı halinden yapılıyor: normal (taze) süt, yoğunlaştırılmış ve şekerli süt ve sıvısı azaltılmış süt.

Tevfik Fikret’ in dört mevsim buzlu su içer ve sokağa şemsiyesiz çıkmazmış. Şemsiyeyi, göz göze gelmek, karşılaşmak istemediği kişilerden kaçmak için kullanırmış. Arkadaşlarından hep sağ tarafında yürümelerini istemiş, sebebi sorulduğunda, kalbinin üzerini gösterip, “orada Nazime (eşi) var.” dermiş.

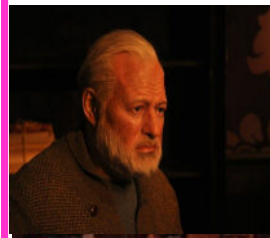
Mark Twain , insomnia hastasıydı. Geceleri uyuyamadığından lehine çevirerek mecburen yazıyordu. Ancak aniden alakasız yerlerde uyuyakalıyordu. Deliksiz bir uyku uyuyamadı; ama mükemmel eserler verdi.

Virginia Woolf , hayatını psikolojik sorunlarla geçirdi, neredeyse hep yataktaydı. Ancak tüm bunlara zıt olarak bir özelliği vardı; konuşmak. Ama çok konuşmak. Hatta bir keresinde aralıksız 48 saat konuşmuştu.

Truman Capote, Cuma günleri asla bir işe başlamazdı. Tanıdıklarının telefon numaralarının rakamlarını toplar, eğer sonuç uğursuz rakamı çıkarsa o kişiyle bir daha kesinlikle telefonlaşmazdı.

Ernest Hemingway , iyi bir aşçıydı. Özellikle yazarlık konusunda ölümden besleniyordu. Özetle avcılığa düşküncü. Avladığı şeylerle mükemmel sofralar kurardı. Silahlar can alıcı noktasıydı. Av tüfeğiyle vurduğu son av ise kendisiydi.

Dan Brown, yeni neslin çok satan romanlarını yazan sanatçının diğer ünlü yazarlar gibi ilginç bir yönü olmasına şaşırmamak elde değil. Dan Brown yazarken masasının başucuna koyduğu kum saatinin boşalmasıyla kalkıp sınav ve mekik çekiyor, böylece daha kolay hatalarını gördüğünü ve düzelttiğini itiraf ediyor.

BUSE TOPRAK

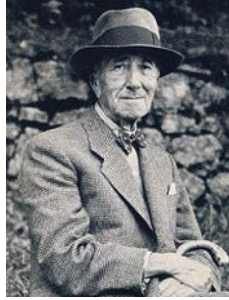
Merhaba arkadaşlar, size bu yazıda, kitaplarını okuduğumuz birkaç yazarın garip takıntılarından ve ilginç yönlerinden bahsedeceğim.

Balzac, günde 50 fincan kahve içiyormuş. Hatta kahve yapacak birisi yoksa kahve çekirdeklerini çiğnermiş. 19.yy. şairlerinden **Percy Bysshe Shelley**'in okuma tutkusu eşine az rastlanır cinsten... Günde 16 saat, hem de ayakta durarak okuduğu olurmuş **Shelley**'in.

Schiller, masasında çürük elma bulundurmakta hoşlanırmış. Bazen banyoda su içinde yazmak gibi garip bir alışkanlığa da sahipmiş.

Hüseyin Rahmi Gürpınar ise eldivenleri olmadan çıkmazmış so-kağa. 50 yıl, dört mevsim eldivenle dolaşmış. Bunun nedeni ise, **Gürpınar**'ın hastalık korkusuymuş. Yazarın bir başka garip yönü de, tuğ ile örgü örmekmiş. *Avrupa*'dan örgü modelleri getiriyor ve ördüğü takkeleri evde giyiyormuş.

Nazım Hikmet Gülhane parkındaki bir ceviz ağacının altında sevgilisi ile buluşmak üzere randevulaşır. Buluşacakları gün Gülhane parkına gider ve ceviz ağacının altında beklemeye başlar. Tam bu sırada polisler de orada devriyeye çıkmıştır. O dönemlerde Nazım

Hikmet arananlar listesinde olduğu için polislerden gizlenmek durumunda kalır ve bu ceviz ağacına çıkar. Ağacın tepesindeyken sevdiceği gelip her şeyden habersiz ceviz ağacının altında beklemeye baslar. Polislerden dolayı aşağıya seslenemez ve çaresizce çıkarır kalemi kağıdı ceviz ağacının tepesinde bu şiiri yazar; "Ben bir ceviz ağacıym Gülhane parkında. Ne sen bunun farkındasın, ne de polis farkında..."

ELİF: Arap alfabesinin ilk harfinin adı. Uzun ince oluşuyla Divan edebiyatında sevgilinin boyunu temsil eden bir mazmun olmuştur. Arap alfabesinin sayılarla ilişkilendirilmesine dayanan ebced hesabında elifin değeri "1"dir. Allah'ın varlığının sembolüdür. Elif yazılırken sonrasındaki harfe bağlanmaz. Bu nedenledir ki özgürlüğün sembolüdür. Elifba, alfabe aynı kökenden. Elif de alfa da birçok alfabenin türediği Fenike alfabesinin ilk harfi olan "aleph"ten geliyor. Kullanıldığı o dönem Aleph, öküz anlamına gelmiş.

A'nın evrimi. Baştan 1-2 en eski damgalar.3.sü aleph.

KOT: Bizim kot dediğimiz kumaşın adı "denim", "blucin"dir. Kot, bir markadır. İsmi kendisini Fransa'dan Türkiye'ye getiren; Fransa'da terzilik eğitimi almış, Bulgar göçmeni "Muhteşem Kot"tan alır. Adı Muhteşem soyadı Kot. Muhteşem... Kot, Fransa'da iken Türk halkına giyit olabilecek, ucuz ve dayanıklı bir malzeme arayışı içindedir. Dikkatini blucin çeker. Türkiye'ye döndüğünde bu kumaşı "kot" markası altında üretmeye başlar. Babasından sonra şirketin başına geçen oğul Aytaç Kot, defalarca kotun bir marka olduğuna dair açıklamalar yapmış. Hatta bir dönem bununla ilgili "Kot, kot değildir." diye bir reklam kampanyası yapmış.

Prof.Dr Halil İnalçık diyor ki: "Bilinenin aksine "blucin"ın anavatanı Amerika değil, Türkiye'dir." İnalçık'ın söylediklerine göre 15,16 ve 17.yüzyıllarda Denizli,

KOT
Pantolon modeli değil, markası

Akhisar bölgesinde yetiştirilen pamuklar; Hindistan'dan getirilen mavi boyalarla boyanmaya başlanmış. Sonrasındaysa İzmir'den Marsilya'ya ihraç edilmiş; oradan İspanya'ya, İspanya'dansa Amerika'ya geçen blucin ; Afrikalı kölelere giydirilmiş. Bu fırsatı kaçırmayan Amerika ise bunu sanayiye dönüştürmüş. Kot ailesinin hikayesine dair "kot pantolonun mucidi" diye aratılabilir.

EVREN ATAŞ

The Stanley Parable

The Stanley Parable 17 Ekim 2003 tarihinde piyasaya sürüldü. Oyun ilk olarak Half-Life 2 için bir mod olarak yayımlandı.

Oyun çoğu kişiye bir yürütme simülatorünü andırır da garip hikayesi ve bütün oyun boyunca anlatıcının yol göstermesi ile

ilgi çekici hale geliyor. Stanley her gün olduğu gibi bir gün işine gidiyor. Ne başına geliyorsa öğle yemeği molası vermek istediğinde geliyor. Öğle yemeği molası vermek için odasından ayrılınca hiçbir iş arkadaşını bulamıyor. Bundan sonra bütün ofisi arayan Stanley hiç kimseye rastlayamıyor. Durumu rapor etmek için patronunun odasına çıkıyor.

Patronu da bulamayan Stanley şans eseri çalıştığı ofisin içinde bir zihin kontrol makinesi buluyor. Makinayı kapatıp kapatmamak tamamen oyuncunun elinde. Aynı şekilde hikayenin dönüm noktalarında anlatıcıya uymazsanız tamamen farklı sonlarla karşılaşabiliyorsunuz. Anlatıcı tabii ki bundan rahatsız oluyor fakat kontrol sizin elinizde.

Superhot

Superhot sandığınız birinci şahıs nişancı oyunlarından değil. Bu oyunda zaman sadece siz hareket ederseniz akıyor. Minimalist sanat düzeni ile yapılmış oyunun zihin kontrol üzerine bir konusu var. Ağır çekimde oynadığınız bu oyunda bölümleri geçtikten sonra oynayışınızı normal hızda izleyebiliyorsunuz.

Mermilerin havada size doğru geldiğini görmek, merminiz bitince silahınızı kırmızı adamların kafasına atabilmek (düşmanlar tepeden tırnağa kırmızı) katananız ile zaman dan hızlı bir ninja olabilmek sizin elinizde.

Birinci şahıs nişancı oyunlarına yeni bir soluk getiren Superhot özgün menü ve hikaye anlatım yoluyla öne çıkıyor.

Muhammed YEŞİLBURSA

Hepimizin dilinde bir mutsuzluk kelimesi, hepimizin davranışları agresif ve hepimiz yıkık bir ruh halindeyiz. Özellikle benim kendimle ilgili en çok şikayet ettiğim özelliğim bu; mutsuzluk ve karamsarlık. Peki, mutsuzuz ama hiç düşündük mü mantıklı bir sebebi var mı diye? Ben hepimizin yerine düşündüm. Hadi gelin ekip bıçtiklerimizi birlikte analiz edip doğrusuna yanlışına karar verelim.

Herkesin hayalleri ve ulaşmak istediği şeyler olduğu kesin. Hayallerimize ulaşmaya çalışırken çok zorlu yollar dan geçiyor, önümüze çıkan engelleri bir bir aşmaya çalışıyoruz. Hepimiz beden en çok genciz; ama bu yaşananlar karşısında ruhen yaşlanıyor, bitik bir hale geliyoruz. Bence durum buraya kadar herkes için aynı. Buradan sonra ise sebepler farklılaşmaya başlıyor. Kimimizin anne-babası yanında değil, kimimiz de arkadaş çevresi olmasına rağmen onlar tarafından anlaşılmadığı düşüncesiyle yalnız kalmayı seçiyoruz. Çünkü bizi hiç kimse bizden

daha iyi tanıyamıyor ve insanların bizi anlamaması benliğimizi karamsarlığa sürüklüyor. Bence bu durum, fazla düşünceli davranarak her şeyi gereğinden fazla umursamamızdan kaynaklanıyor. Bazen kendi isteklerimizi tamamen göz ardı edip "Aman etrafımdakiler mutlu olsun, ben onların mutluluğuyla da mutlu olurum!" gibi saçma düşüncelere kapılıyoruz. Yanlış gençler. Birilerini çok sevdiğinizi hatta onların da size müthiş değer verdiğini düşünüyorsanız, yok öyle bi' dünya. Aslında kimseyi sandığınız kadar çok sevmiyorsunuz ve kimse için de sandığınız kadar değerli olduğunuz falan yok.

İnsanlar bazen çıkar amaçlı ilişkiler kurarlar ve -canları istediğinde- size gayet acımasızca davranabilirler. İşte burada farklı bir noktaya odaklanmamız gerekiyor: Ruh ve beden. Ruhunuzu nasıl beslerseniz bedeninize de o yansır. Yani mutsuzluk, karamsarlığın beden bulmuş halidir aslında. Eğer sandığınız kadar da önemli olmayan insanları, hayatınıza yön vermelerine izin verip sizi karamsarlığa taşıyacak kadar önemli bir konuma getirirseniz; yönünüzü kaybedersiniz! Mutsuz, hatta duygusuz biri olup çıkıverirsiniz. Artık görmemiz gereken, hayatta bizi sadece bizim kurtarabileceğimizdir.

Hayaller de demiştik işin başında, onlar bu yolda en büyük yardımcımız olmalı. Hayallerimize ulaşabileceğimize olan inancımızı tam anlamıyla sağlarsak içimizde bi' yerlerde aradığımız o mutluluğu da bulacağız gibi geliyor bana. Hayallerimiz bize güç vermeli gençler, önümüze çıkan engellere takılıp tökezlediğimizde bizi çıkmaza sürüklememeli. Evet her şey ruh ve bedende saklı. Fazla kasmaya gerek yok, içimizdeki mutluluğu bize dayatılan kalıplara uymaya çalışarak değil, ruhumuzun perdesini aralayıp bedenimize ışık vermesine izin vererek bulabileceğiz.

Umarım en kısa zamanda aradığımızı bulabiliriz...

EFLAL KIRIK

8 Mart 1857 tarihinde ABD'nin New York kentinde 40.000 dokuma işçisi daha iyi çalışma koşulları istemiyle bir tekstil fabrikasında greve başladı. Ancak polisin işçilere saldırması, işçilerin fabrikaya kilitlenmesi, ardından çıkan yangın ve işçilerin fabrika önüne kurulan barikatlardan kaçamaması sonucunda 129 kadın işçi can verdi. İşçilerin cenaze törenine 100 bini aşkın kişi katıldı.

26-27 Ağustos 1910 tarihinde Danimarka'nın Kopenhag kentinde 2. Enternasyonale bağlı kadınlar toplantısında (Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı) Almanya Sosyal Demokrat Partisi önderlerinden Clara Zetkin , 8 Mart 1857 tarihindeki tekstil fabrikası yangınında ölen kadın işçiler anısına 8 Mart'ın "Internationaler Frauentag" (International Women's Day – Dünya Kadınlar Günü) olarak anılması önerisini getirdi ve öneri oy birliği ile kabul edildi.

İlk yıllarda belli bir tarih saptanmamıştı fakat her zaman ilkbaharda anılıyordu. Tarihi 8 Mart olarak saptanışı 1921'de Moskova'da gerçekleştirilen 3. Uluslararası Kadınlar Konferansı'nda gerçekleşti. I. ve II. Dünya Savaşı yılları arasında bazı ülkelerde anılması yasaklanan Dünya Kadınlar Günü'nün 1960'lı yılların sonunda ABD'de de anmaya başlanmasıyla daha güçlü bir şekilde gündeme geldi. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, 16 Aralık 1977 tarihinde 8 Mart'ın "Dünya Kadınlar Günü" olarak anılmasını kabul etti. Birleşmiş Milletlerin sitesinde günün tarihine ilişkin bölümde, kutlamanın New York'ta ölen işçilerin anısına yapıldığı yazılmıştır.

Türkiye'de 8 Mart Dünya Kadınlar Günü ilk kez 1921 yılında "Emekçi Kadınlar Günü" olarak kutlanmaya başlandı. 1975 yılında daha yaygın olarak kutlandı ve sokağa taşındı. "Birleşmiş Milletler Kadınlar On Yılı" programından Türkiye'nin de etkilenmesiyle 1975 yılında "Türkiye 1975-Kadın Yılı" kongresi yapıldı. 12 Eylül 1980 Askeri Darbesi'nden sonra 4 yıl süreyle herhangi bir kutlama yapılmadı. 1984'ten itibaren her yıl çeşitli kadın örgütleri tarafından "8 Mart Kadınların Uluslararası Birlik Mücadele ve Dayanışma Günü" olarak kutlanmaya başlandı.

ZEYNEP FIRILDAK

Arakhne hayata gözünü açtığında her şey aleyhineydi. Lidya adlı bir krallıkta yaşıyordu. Annesi ve babası işçi sınıfından yün boyamacılarıydı. Arakhne çok küçükken öldüler. Kızın ne arkadaşı ne ailesi vardı. Ancak yeteneği sayesinde krallığın en şöhretli kızı oldu. Arakhne olağanüstü bir dokumacıydı. O dönemde dokuma işi çok zor olduğundan çok kıymetliydi. Tek renk kumaşla bile yapmak bu kadar zorken Arakhne çeşit çeşit renkte kumaştan çeşitli şekiller oluşturarak dokuyabiliyordu. Aynı zamanda yaptığı bu çok kıymetli halıları, perdeleri halka dağıtıyordu. Bu da kısa sürede çok ünlenmesinde etkili oldu. Her gün o dokurken etrafına insanlar ve nimfalar doluşup onun dokumasını izlerdi.

Bir gün yine Arakhne dokuma işçiliğini sergilerken kalabalık ona iltifatlarla bulunuyordu. Arakhne iltifatları kabul ediyordu ancak bir insan ona bu yetenekleri için Athena'ya şükretmesini söylediği an sinirlenip Athena'nın ona hiç yardımcı olmadığını yaptıklarının hepsini kendi başına yaptığını ve Athena'dan iyi olduğunu hatta Athena o kadar iyiyse gelip onunla yarışması gerektiğini söyledi ki bu Athena'ya karşı büyük bir saygısızlıktı. Athena olan biteni Olimpos'daki tahtından duymuştu. İşin aslını öğrenmek için ertesi gün yaşlı bir kadın kılığında Arakhne'yi izlemeye gitti. Athena sessizce izlemeye başladı ve kızın gerçekten çok yetenekli olduğunu gördü. Yanına yaklaşıp bu yeteneği için Athena'ya şükretmesi gerektiğini söyledi ama Arakhne "Eğer Athena'yı bu kadar seviyorsan ona söyle de gelsin yeteneğimle yarışsın." dedi. Bu Athena için bardağı taşıran son damla olmuştu. Anında gerçek formuna dönüşerek meydan okumasını kabul ettiğini söyledi. Arakhne çok cesurdu deli gibi korkmasına rağmen yarışmaktan caymadı. Birer duvar halısı dokuyacaklardı. Galibi en son iki haliya da bakan Athena karar verecekti. Adil olacağına dair Styks Nehri üzerine yemin etti ki bu Antik Yunan'da en ciddi yeminlerden biriydi. Arakhne kabul etti ki başka şans da yoktu çünkü jüri insanlar olsa korkudan hepsi Athena'yı tutardı. Böylece dokumaya başladılar. Athena Olimpos Dağı'nı ve 12 tanrıyı işlerken halısına Arakhne ise tanrıların yaptığı utanç verici olayları resmediyordu. İşin sonunda iki halı da muazzam olmuştu. Athena ne kadar baksa da halıların ikisinde de kusur bulamıyordu en son gönlüsüzce berabere olduğunu ilan etti.

Arakhne işin sonunda Athena'ya birkaç laf daha söyleyince Athena'nın tepesi iyice attı ve dokuma tezgâhının bir parçasıyla Arakhne'yi dövmeye başladı o vurdukça kalabalık tezahürat ediyordu. En son siniri geçtiğinde kalabalığa döndü ve onları Arakhne'ye sırt çevirdikleri için azarladığı esnada Arakhne bu utanca dayanamadı kendini tavana asıverdi. Ancak Athena intihardan nefret ederdi ve buna müsaade etmedi. Arakhne'yi dev bir örümceğe çevirdi ve sonsuza dek dokuma yapmasını sağladı. Arakhne tanrılar kadar yetenekliydi fakat sonu iyi olmadı.

Utku Ekin SARIGÜL

Unforgettable /Dram, Polisiye Imdb:6.8/10

Unforgettable da "her bölüme bir vaka" özelliğini taşıyan polisiye dizilerden. Dizi Hyperthymesia sendromuna sahip (son derece üstün otobiyografik bellek) Carrie Wells adlı eski bir polis üzerine kuruludur. Bu hastalığa sahip kişiler çevrelerinde uzun zaman önce olmuş bir olayı bile bütün detaylarıyla hatırlayabilme özelliğine sahiptirler. Fakat Carrie bu sendroma sahip olmasına rağmen ablasının cinayeti ile ilgili hiçbir şeyi hatırlayamaz. Carrie'nin hayatı, üst kat komşusunun öldürülmesiyle tekrar yön değiştirir. Davayı araştıran kişi ise eski sevgilisi Al Burns çıkınca (araları kız kardeşinin davası yüzünden bozulmuştur) kendisini geçmişte bıraktığı dünyanın içinde tekrar girerken bulur. Bir yandan da kız kardeşinin ölümünü araştırmaya da devam eder.

Fresh Off the Boat/Komedi Imdb:7.9/10

Dizinin senaryosu 1995 yılında geçmektedir. Hikayenin baş karakterleri Çin asıllı bir ailenin fertlerinden oluşmaktadır. Yıllarca Washington'da yaşayan Louis Huang'ın Orlando'da western tarzı bir restoran açmak istemesi üzerine tüm ailenin Orlando'ya taşınmasını ve Huang ailesinin başından geçen olayları ele alır. Dizi daha çok en büyük oğul olan Eddie Huang'ın etrafından gösterilir. Eddie ise hip-hop'a ilgi duyan 12 yaşında bir çocuktur. Daha önce Washington'da bir Çin mahallesinde yaşamlarını sürdüren aile, Orlando'daki bu yaşama nasıl alışabilecek?

The Lost Room/Fantastik,Aksiyon,GizemImdb:8.3/10

Dizi, bir oda ve bu odadaki olağandışı güçlere sahip objeler etrafında geçmektedir ve anahtar sadece bunlardan biridir. Her şey gizemli bir odanın anahtarının satılmasıyla başlar. Anahtar satışta Iggy adındaki bir çocukta kalır ve Iggy anahtar sayesinde kaçır. Anahtar, herhangi bir kapıyı açabiliyordu ve anahtarın kullanıldığı her kapı kayıp motel odasına çıkar. Oda ise anahtar her kullanıldığında sıfırlanır. Odadaki diğer kapı anahtarına sahip olan kişinin istediği yere açılır, kapısı olan her yere gidilebilir. Kaçmaya çalışan Iggy vurulur ama buna rağmen kapıyı açabilir. Dedektif Joe Miller'ın evine gider fakat ölür. Anahtarı birkaç kez kullanan Miller'ın kızı Anna anahtarı isteyen kişiler tarafından kaçırılır. Anahtar ve Anna takas yapılırken Anna aniden anahtarla odayı açıp kaçır. Oda anahtarla bir kez daha açılınca içerisi sıfırlanmış olur. Anna ortadan kaybolur ve dedektif Miller'ın kızını bulma serüveni başlar. Dedektif Miller kızını nasıl ve nerede bulacaktır?

BREAKING BAD/IMDB Puanı : 9.5

Yayınlanmış Sezon Sayısı:5
Final yapmış en iyi yabancı diziler arasında)

Oldukça sıradan bir hayata ve aile yaşantısına sahip olan Walter White, bir lisede kimya öğretmenidir. Yaşadığı maddi zorluklardan dolayı okuldan arta kalan sürede ek iş olarak oto yıkamacılığını da yapan Walter, artan şikayetlerinden dolayı doktora gitmeye karar verir, yapılan testler ve tetkikler sonucunda ileri safhada akciğer kanseri olduğunu öğrenir. Çok fazla ömrü kalmadığının farkında olan Walter, kendisinden sonra ailesinin maddi sıkıntı yaşamaması için bir şeyler yapmaya karar verir. Haberlerde gördüğü, metamfetamin yani uyuşturucu işine girmeye karar verir ve ona bu yolda eşlik edecek kişi, eski öğrencisi Jesse Pinkman'dır. Kimya öğretmeni olduğu için oldukça saf bir uyuşturucu elde eden Walter, uyuşturucu piyasasına hakim Jesse yardımıyla kısa sürede oldukça iyi paralar kazanmaya başlar. Ölümüne az bir süre kalan ve kaybedecek bir şeyi olmadığını düşünen Walter, uyuşturucu işiyle birlikte başta kendisi olmak üzere etrafındaki herkesi değiştirecektir. Tüm dünyada geniş bir izleyici kitlesine sahip olan Breaking Bad 'i henüz izlemediyseniz kesinlikle çok şey kaybettiğinizi söylemeliyim. En çok izlenen yabancı diziler içerisinde en üst sıralarda yer alan bu kült diziyi en kısa zamanda izlemeye başlamalısınız.

Band Of Brothers /IMBD Puanı: 9.5

Final yapmış en iyi yabancı diziler arasında
Yayınlanmış Sezon Sayısı:1
(10 bölüm) Mini Dizi Yayın Tarihi: 2001

Band of Brothers, tarihçi ve biyografi yazarı olan Stephen E. Ambrose tarafından yazılan Band of Brothers kitabına dayanan, İkinci Dünya Savaşı hakkında 10 bölümden oluşan bir HBO TV dizisidir. Band of Brothers'ın bu kadar dikkat çekmesinin ve en iyi yabancı diziler sıralamasında bu kadar üst kademelerde yer almasının başlıca sebeplerinden biri Steven Spielberg tarafından çekilmiş olması ve Tom Hanks'in de kadroda yer alması keza daha önce de bu iki isim birlikte çalışarak "Saving Private Ryan" adlı bir başka gerçekçi 2. Dünya Savaşı filmi çekmişlerdi. Seriler, 101. Havadan Ulaşım Birimine atanan 2. Tabur Kolay Şirketini izliyor. Normandiya'ya inmeden önce savaşın sonuna kadar yaşadıkları tecrübeleri takip ediyor. Olaylar, kolay şirket askerlerinin gerçek hayat hesaplarına dayanıyor. Her bölümden önce hayatta kalan üyeler, genellikle düşmüş arkadaşlarını ve hayatlarının geri kalanını onlara bırakacak deneyimleri düşünürken yaşadıkları deneyimlerini anlatıyor.

Öykü ÖZDEMİR & Çiçek ERTUĞRUL